

**ZA MJESEC SIJEČANJ 2025.
U GODINI ZAHVALE ZA KRUNICU BOŽJEGA MILOSRĐA O 90. OBLJETNICI OBJAVE
(listopad 2024. - listopad 2025.)
<https://bozjemilosrdje.net/godina-zahvale-za-krunicu-bozjega-milosrdja/>**

**„Želim se sva pretvoriti u Tvoje milosrđe“
Molitva sv. Faustine (Dn 163) (1)**

Toliko često kao što dišu moje grudi, toliko često kao što bije moje srce, toliko često kao što pulsira krv mojim venama, toliko tisuća puta želim slaviti Tvoje milosrđe, o, Presveto Trojstvo. Želim se sva pretvoriti u Tvoje milosrđe da bih tako bila živa Tvoja slika, o, Gospodine. Ova najveća Božja osobitost, Tvoje neizmjereno milosrđe, neka dospije do moga bližnjeg kroz moje srce i moju dušu. (Dn 163)

Onaj koji je barem jednom sagnuo koljena pred Bogom dobro zna da se pred Njim može reći sve. Premda često molimo za vrlo važne stvari: ako je nečiji život u opasnosti, trudnoća rizična, posao loš ili susjedi problematični, prema Bogu neprestano teku rijeke molitava za vrlo općenite nakane. Naravno, molitva za različite nakane je važna i lijepa; jednako kao što je važna i lijepa molitva da djeci dobro skuhamo ručak kao i riječi koje im upućujemo, jer bez njih bi svijet bio hladnije mjesto za živjeti.

Bila je to 1937. godina. Sveta s. Faustina u prvoj bilježnici svoga *Dnevnika* zapisuje molitvu u kojoj svaku prošnju započinje riječima; „Pomozi mi, Gospodine...“ (Dn 163) Molitva se

nalazi pod podnaslovom *Općenite vježbe* i ubraja se u molitve koje su, na prvi pogled, vrlo općenite. Ipak, o njima puno toga ovisi...

Kroz određena razmatranja pokušat ćemo se približiti toj molitvi. U prvom razmatranju promišljat ćemo o tome što je Tajnica Božjega milosrđa zapisala prije nego što su s njezinih usana i iz njezina srca potekle riječi: *Pomozi mi!*

Želim...

Želim. Nema bolje riječi u molitvi. Mogu reći Bogu: *treba mi, tako je potrebno, moram, bilo bi dobro...* I mnogim drugim riječima bismo se mogli poslužiti. Kada pak kažem: *želim*, otkrivam pred Bogom i pred samim sobom dar koji imam u srcu.

Kako to da jedan želi biti blizu Bogu, a drugoga to uopće ne zanima? Jedno dijete će ministrirati svaki dan na sv. Misi, dok drugo ni nedjeljom neće otići na sv. Misu. Ne možeš ga natjerati! Zašto sv. Faustina ne samo da moli, već izgovara riječ: *Želim*, dok je meni tako teško *željeti*?

Željeti za vrijeme molitve zapravo je dar. Dar željeti samoga Boga. Isus je rekao: „Oganj dođoh baciti na zemlju pa što *hoću* ako je već planuo?“ (Lk 12, 49)

Željeti tijekom molitve nije samo dar, već i znak borbe. Sveta s. Faustina zapisala je riječ *želim*, nakon što je napravila popis nutarnje kontrole stanja svoje duše, poseban ispit savjesti u kojem navodi svoje pobjede i padove (usp. *Dn 162*). Tko se bori, taj *želi*. Tko se ne bori, to znači da mu je svejedno. A onaj kome je svejedno, nikada neće *željeti* ...

Potpuno, a ne samo djelomično

Fenomen svetaca sastoji se u tome da oni ne traže samo djelomično, ne traže samo poneke dijelove. Sveta Faustina želi sve – svim svojim bićem. Želja ne izvire samo iz osjećaja, već i iz razbora. Ovdje se radi jednostavno o – Sve ili ništa.

Nedostatak želje često leži u njezinoj ograničenosti. Svaki čovjek želi, čezne ili žudi, ali suzdržano. Sjećam se, dok sam kao dijete bio ministrant, svećenik nam je na jednoj duhovnoj obnovi rekao da se molimo za duhovna zvanja – za sebe. Trebao sam moliti da postanem svećenik. Nikada nisam želio biti svećenik pa sam se bojao moliti na tu nakanu, strahujući što će biti ako me Bog doista čuje.

Samo potpuno predanje sebe Bogu jamči potpunu pobjedu. Isus kaže: „Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj poradi mene, naći će ga.“ (Mt 16, 25)

Pretvoriti se u Božje milosrđe

Važno je željeti. Važno je žarko nešto htjeti, ali ključno pitanje je: Što uistinu želim? Iako mnogi možda izgovaraju riječ *želim* tijekom molitve, koliko puta nam se dogodilo da se doista *želimo pretvoriti u Božje milosrđe*? Nikada se u potpunosti ne žudi za nečim što nismo do kraja upoznali i prepoznali kao nešto savršeno lijepo. Vapaj sv. Faustine je znak gledanja ljepote Božjeg milosrđa.

Živa slika Božja

Sveta Faustina, nakon što je izrekla želju da se pretvori u Božje milosrđe, govori i o svojoj želji da postane živa Božja slika. To znači da je Božje milosrđe zapravo Njegovo Lice. Tko živi milosrdno, postaje slika, ogledalo i znak milosrdnoga Boga.

Postoji zaista neka tajanstvena veza između Božjeg Lica i promjene ljudskoga srca. Sveti Pavao piše: „A svi mi, koji otkrivenim licem odražavamo slavu Gospodnju, po Duhu se Gospodnjem preobražavamo u istu sliku – iz slave u slavu.“ (2 Kor 3, 18) Ovdje nalazimo odgovor na pitanje što učiniti da se preobrazimo u Božje milosrđe, kako biti Njegov odraz? Tko gleda u milosrdnoga Boga, preobražava se u Njegovu sliku.

Za bližnjega svoga

Tko je susreo Boga, nikada Ga ne susreće samo za sebe. Tko zrači iskustvom Boga, neće ostate i mirovati kod kuće. Istinsko otvaranje prema Božjem milosrđu mijenja čovjeka u Božje milosrđe, dajući se „uvijek za nekoga“. Bog se brine za sve ljude. Onaj koji „ugazi“ u rijeku Božjega milosrđa, nikad se ne zadržava na sebi. Ovo otajstvo Božje ljubavi ne želi samo povezivati Boga i čovjeka, već povezuje i ljude međusobno. Zato sv. Faustina moli da neizmjeno Božje milosrđe „dospije do moga bližnjeg kroz moje srce i moju dušu.“ To je znak svetosti, znak da se čovjek suobličuje slici Božjoj. Čovjek koji ne voli bližnjega, nije shvatio Otajstvo Boga.

Ovo su samo neke misli koje nas pripremaju za molitvu: *Pomozi mi, Gospodine...* Molitva dobiva svoj puni smisao tek kada srce želi biti potpuno preobraženo u Božje milosrđe kako bi moglo biti otvoreno za druge.

„Ti Sam zapovijedaš mi da se vježbam u tri stupnja milosrđa. Prvo: djelo milosrđa – svake vrste; drugo – milosrdna riječ – ono što djelom ne mogu izvršiti neka se ostvari riječima; treće – molitva – što ne mogu ostvariti ni djelom ni milosrdnom riječju, to uvijek mogu molitvom. Svoju molitvu protežem tamo kamo ne mogu dospjeti tijelom. O, moj Isuse, promijeni me u sebe, jer Ti sve možeš.“ (Dn 163)

„Za vrijeme sv. Mise vidjela sam Gospodina Isusa pribijena na križ u velikim mukama. Tihi se jecaj oteo iz Njegovih Grudi. Rekao je: **Želim, žedam spasenje duša. Pomozi mi, kćeri moja, spašavati duše. Sjedini svoje patnje s mojom mukom i prikazuj Nebeskom Ocu za grješnike.**“ (Dn 1032)

vlč. Wojciech Węgrzyniak

Oredzie miłosierdzia (travanj-lipanj 2008.), str. 16/17

*s poljskog preveo p. Andrzej Wośko, dehonijanac,
koordinatorka Koordinacije štovatelja Božjega milosrđa*